

figelse af Winther). Sa, det siger ikke det ærede Medlem, men det sige de Andragere, som ikke kunne faae deres Villie. Naar de troe, at Thinget har anbefalet deres Andragende, sige de, at det er Ministerens Skyld, at det ikke bliver bevilget. (Modsigelse af Winther). Sa, det kjender jeg bedre end det ærede Medlem, og det maa han tillade mig at have en Mening om. Vil jeg ikke udsætte mig derfor, maa jeg komme til Thinget og søge, om jeg kan faae Penge til disse Folk, og dette vil Thinget ikke synes om. Der er efter min Overbevisning ikke skeet disse Menneffer nogen- sornhelst Uret. Man har sagt til dem, hvad man vilde sige til alle den Slags Folk: Du har dine Kræfter, og der er ikke det Mindste i veien for, at Du kan søge dit Erhverv andetsteds. Kun de, som ikke have kunnet dette, men have været svagelige, have faaet en Understøttelse, og jeg troer, at dette er fuldstændigt overeensstemmende, ikke blot med Loven af 9de April 1851, som jeg ikke finder, at der foreligger tilstrækkelig Dpfordring til her at fravige, men ogsaa i det Hele taget med, hvad der ligger i en sund og forstandig Betragtning af disse Forhold.

S. Sage: Jeg finder det ganske naturligt, at Finantsministeren efter de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører, maastee har misforstaaet Fleertallets Stilling Noget. Den ærede Ordfører sagde, at Fleertallet var ikke afgjort imod den Indstilling, der findes under Nr. 2, men det laa ganske simpelt deri, at der ikke havde været nogen Conference med Finantsministeren om Sagen, og da der herskede nogen Tvivl i Udvalget, vilde man vente, indtil man havde hørt Finantsministerens Udtalelser her i Salen. Efter de bestemte Udtalelser, der nu ere fremkomne, troer jeg, at Fleertallet — idemindste er det Tilfældet med mig — bestemt vil stemme imod Indstillingen af Mindretallet. Det er en Anskuelse, der altid har gjort sig gjældende her i Thinget, at man ikke skal paatvinge Ministeren Bevillinger af den Natur, eller ved at henwise Andragender opfordre Ministeren til senere at fremsætte Begjæring om Bevillinger, og det er fuldkommen rigtigt, thi der er

al Grund til at styrke Administrationen i Forhold af den Bestaffenhed. Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem, der talte saa varmt for det Andragende, der findes under Nr. 10, brugte Ytringer, som om der nogen- stunde kunde være Tale om fra Administrationens Side at gjøre Forskjel mellem de indcorporeerede Dele og de øvrige Dele af Landet. Det troer jeg, at det ærede Medlem kan være vis paa, at skulde der være nogen Tilbøielighed til at gjøre Forskjel, vilde den snarere gaae i modsat Retning end i den af ham omtalte. Naar Udvalget ikke har troet at kunne anbefale Andragendet, troer jeg, det ærede Thing vil erkjende, at det er overordentlig mistlige Details at komme ind paa, om vi vilde i Spørgsmaal om Bygningsafgift udtale nogen- sornhelst Mening om Beregning af Bygningsafgiften i de enkelte Tilfælde eller om Forpligtelsen overhovedet til at erlægge Bygningsafgiften. Det er jo ofte af de meest vanskelige og meest indviklede Spørgsmaal, og vi kunne risikere altid at blive oversvømmede af den Slags Andragender, da det er overordentlig hyppigt, at Andragender af den Natur komme ind til Administrationen; og at opkaeste os her i Thinget til Dommere i den Slags Spørgsmaal vil vist være overordentlig uheldigt. Det er klart, at Spørgsmaalet om Afgiftens Beregning er en administrativ Sag; hvorvidt Domstolene kunne komme til at afgjøre Spørgsmaalet om Forpligtelsen til at erlægge Bygningsafgiften, kan stundom være et tvivlsomt Spørgsmaal; men jeg antager, at hvor der er Tvivl, er Administrationen i det Hele tilbøielig til, naar det begjæres af Bedkommende, at tillade ham at gaae til Domstolene for at faae en Afgjørelse af dette Spørgsmaal; jeg troer derfor ogsaa, at det ærede Medlem i den Henseende kunde lade sig berolige. Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 3 skal jeg blot tillade mig at bemærke, at dersom Indstillingen indgaaer til Indenrigsministeren, lyder den blot paa, at Tracteur N. Hansens Andragende henvises til Indenrigsministeren. Vi komme altsaa ikke til at udtale os ved denne Henviisning, om vi overhovedet vilde have en Reie af Den i Frederiksberghave, men vi henwise „Tracteur